

DISCUSSIEBIJDRAGE

Marijn van Adrichem TNO

Discussiebijdrage bij: **Logistiek samenwerken in de praktijk – een toetsingskader met 7 P's**
door Eric Brouwers en Bart Vannieuwenhuyse

Horizontale samenwerking tussen transporteurs is essentieel voor een toekomstbestendig logistiek systeem. De uitdagingen die op de transportsector afkomen, maken dat samenwerken in de logistiek niet meer tot het “flower power”-gedachtegoed behoort, maar in de toekomst van pure noodzaak zal zijn. Een greep aan uitdagingen die nu al een rol spelen en die in de toekomst alleen maar in sterkte zullen toenemen:

- **Ambitieuze emissiereductiedoelstellingen** waarbij ook de transportsector niet achter kan blijven. De kans is groot dat de transportsector ook verplicht zal gaan worden, zeker met de komst van CSRD, om emissies te reduceren.
- **Verstoringen in logistieke ketens** hebben blootgelegd hoe kwetsbaar onze netwerken zijn ingericht. Om ook in de toekomst de leveringszekerheid van producten te garanderen, zullen we logistieke netwerken adaptief moeten inrichten.
- **Schaarste in infrastructuur en werknemers** vergroten de druk op de transportsector alleen maar. Rijkswaterstaat staat voor een enorm vervangings- en renovatievraagstuk waarbij wegen en kunstwerken dringend moeten worden onderhouden. De verwachting is dat bij een nog steeds toenemende transportvraag er meer getransporteerd moet worden met minder beschikbare capaciteiten en werknemers.

Kortom, willen logistieke partijen in de toekomst nog rendabel kunnen zijn en daarnaast bovenstaande uitdagingen het hoofd kunnen bieden, moeten partijen over de grenzen van hun eigen onderneming heen kijken. Echter, studies over samenwerking in de logistiek zijn niet nieuw. Daarnaast kent samenwerking, en zeker horizontale samenwerking, de nodige barrières om te overkomen. Zoals de auteurs van dit artikel ook al aanhaalden is vertrouwen, interoperabiliteit van IT-systemen en intrinsieke motivatie bij partijen van essentieel belang. Binnen het project *Future proof smart logistics* kijken we daarom niet alleen naar de benodigde techniek, maar juist ook naar het *collaborative business model*. Hier spelen buiten de door de auteurs voorgestelde 7 P's ook **commitment** van partijen voor de langere termijn en **schaalbaarheid** om impact te kunnen maken op systeemniveau een grote rol. Maar de grote vraag hierbij is wel: hoe hou je bij de ontwikkeling van dergelijke samenwerkingsinitiatieven op een effectieve manier rekening met de schaalbaarheid van dergelijke oplossingen? Want bilaterale samenwerking is leuk, maar dit zet nog geen zoden aan de dijk.